

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 1. juli 1998

om den støtte, regionen Friuli-Venezia Giulia har påtænkt til fordel for stål-værket Servola SpA

(meddelt under nummer K(1998) 1941)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/226/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 2496/96/EKSF om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 5,

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger og under hensyn til disse⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 28. juni 1996 meddelte Kommissionen de italienske myndigheder, at den havde besluttet at indlede den i artikel 6, stk. 4, i Kommissionens beslutning nr. 3855/91/EKSF (fra den 1. januar 1997 erstattet af beslutning nr. 2496/96/EKSF, i det følgende benævnt: »fællesskabsreglerne for støtte«) over for en del af de støtteforanstaltninger, den selvstyrende region Friuli-Venezia Giulia agtede at yde stålværket Servola SpA (i det følgende benævnt »Servola«).

På baggrund af de oplysninger, Kommissionen var i besiddelse af, og som hovedsagelig hidrørte fra de italienske myndigheder, fremgik nemlig følgende:

I henhold til forslag til regional lov nr. 166, der vedtoges af regionalrådet den 22. maj 1995, agtede den selvstyrende region Friuli-Venezia Giulia at hjælpe Servola med at bringe dettes anlæg i Trieste i overensstemmelse med gældende miljølovgivning. Støtten skulle bestå i et bidrag i form af kapitalstøtte på 8,5 mia. ITL til fordel for miljøinvesteringer, der ansloges til mindst 37,9 mia. ITL. De pågældende investeringer tog navnlig sigte på nedsættelse af røg- og støvemissioner, på lydæmpning og på vandrensingsprocessen.

Efter at have analyseret støtteforanstaltningerne og de anmeldte investeringer besluttede Kommissionen at indlede den i artikel 6, stk. 4, i beslutning nr. 3855/91/EKSF fastsatte procedure, i betragtning af at en del af de investeringer på ca. 10 mia. ITL, der ifølge oplysningerne tog sigte på »miljøforbedring med hensyn til støv i stål-

værket, støvudskiller i forbindelse med støbejernsomhældning i stålværket og rensning af torpedoer«, i vid udstrækning vedrørte anlæg, der blev taget i brug i 1991-1992.

Eftersom de miljøbestemmelser, i henhold til hvilke nævnte investeringer på 10 mia. ITL var fastsat, var blevet vedtaget i juli 1990, var det klart, at den betingelse i nævnte beslutnings artikel 3, der går ud på, at støtten kun kan tillades, når anlæggene har været i drift i mindst to år før de pågældende miljøbestemmelser ikrafttræden, ikke var opfyldt.

Endvidere nærede Kommissionen alvorlig tvivl med hensyn til, om en anden del af de anmeldte investeringer på ca. 4 mia. ITL, der tog sigte på at nedsætte støv og støj ved hjælp af ny belægning af veje og pladser inden for industriområdet, var forenelig med fællesmarkedet. Kommissionen fandt nemlig, at den slags støtte ikke kunne betragtes som tilladt i henhold til artikel 3 i nævnte beslutning, eftersom veje og pladser inden for et industriområde ikke syntes at svare til begrebet »anlæg« som omhandlet i nævnte artikel.

Kommissionen besluttede ikke at gøre indsigelse mod den resterende påtænkte støtte på 23,94 mia. ITL.

II

Kommissionen opfordrede den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger til den indledte procedure, mens de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter var underrettet ved offentliggørelsen af beslutningen om procedurens iværksættelse.

Ved skrivelse af 17. oktober 1996 sendte BISPA (The British Iron and Steel Producers' Association) Kommissionen sine bemærkninger, som derefter blev videregivet til de italienske myndigheder ved skrivelse af 23. december 1996.

I nævnte bemærkninger udtalte BISPA, at den støttede den af Kommissionen besluttede iværksættelse af proceduren. Navnlig anførte den, at der for anlæg, der var taget i brug i 1991-1992 ikke kunne tillades nogen støtte, eftersom miljøbestemmelserne for disse anlæg allerede var trådt i kraft i 1990. Med hensyn til støtten til belægning af

⁽¹⁾ EFT L 338 af 28. 12. 1996, s. 42.

⁽²⁾ EFT C 273 af 19. 9. 1996, s. 4.

veje og pladser, vedrørte denne ikke anlæg ifølge definitionen i artikel 3 i fællesskabsreglerne for støtte, eftersom der ved anlæg ifølge Kommissionens fortolkning udelukkende skal forstås maskiner og værktøj.

BISPA anmodede derfor Kommissionen om at erklære, at den pågældende støtte var uforenelig med fællesmarkedet for kul og stål i henhold til EKSF-traktatens artikel 4, litra c).

III

Som svar på procedurans iværksættelse samt på bemærkningerne fra andre interesserede parter gav den italienske regering ved skrivelse af 20. oktober 1997 efter at have modtaget Kommissionens holdning til efterretning en ny definition af, hvilke af de i den pågældende anmeldelse omhandlede investeringer der var støtteberettigede, samt af de påtænkte støtteforanstaltninger, idet den dels erklærede, at den trak de af Kommissionen anfægtede tilbage svarende til 14 mio. ITL, dels anmodede om tilladelse til at yde støtte på 7,2 mia. ITL til de andre investeringer, der ikke var blevet anfægtet i beslutningen om procedurans iværksættelse.

Det fremgår endvidere af sagens akter, at nogle af de anmeldte investeringer vil gøre det muligt mærkbart at forbedre miljøbeskyttelsen. Det gælder især »stillvandrengs anlægget (NH₃ 5 mg/l og H₂S, 0,2 mg/l, mens dens fastsatte grænse i de gældende italienske bestemmelser desangående er på 15 mg/l i det første tilfælde og 1 mg/l i det andet); det samme gælder for den påtænkte primære afstøvning af agglomerationsanlæggene (støv 25 mg/m³ og No_x 250 mg/m³, mens den fastsatte grænse i de italienske bestemmelser er på 50 mg/m³ og på 400 No_x).

Den italienske regering har derfor anmodet om bemyndigelse til at yde støtte på 7,2 mia. ITL til de øvrige miljøbeskyttelsesinvesteringer, der ikke blev anfægtet ved procedurans iværksættelse, og som andrager 23,94 mia. ITL (!).

I den forbindelse skal Kommissionen bemærke, at beslutter et stålværk at overholde strengere miljøbeskyttelsesbestemmelser end dem, der er fastsat i de nationale love, skal investor med henblik på at få forhøjet den i Fællesskabets retningslinjer for miljøbeskyttelse fastsatte støtte bl.a. påvise, at han frivilligt har besluttet at overholde strengere bestemmelser, der kræver tillægsinvesteringer, eller at der findes en mindre kostbar løsning, der er i overensstemmelse med mindsteforskrifterne for miljøbeskyttelse i de nationale bestemmelser.

Endvidere finder Kommissionen, at i modsætning til den af Italien angivne beregningsmåde, hvorved den i de nævnte EF-retningslinjer fastsatte forhøjelse af støtten skal beregnes af den samlede miljøinvestering, kan denne forhøjelse udelukkende gælde for den del af miljøinvesteringerne, der overstiger den investering, som er nødvendig for at efterkomme mindstemiljøbestemmelserne.

Det fremgår af de tilsendte oplysninger, at de miljøinvesteringer, der er i det foreliggende tilfælde overstiger dem, der er nødvendige for at efterkomme mindstebestemmelserne i den italienske miljølovgivning, svarer til 17,2 mia. ITL, navnlig til afstøvning af agglomerationsanlægget, hvortil der er beregnet en udgift på 8 mia. i stedet for 1,5; til de økologiske anlæg i forbindelse med koksværke, hvortil der skal gives ca. 9 mia. ud i stedet for 2; til de økologiske anlæg til fjernelse af støv fra transportbåndene, samt til lagerpladsen for kul og andre mineraler (1 mia. i form af tillægsinvesteringer); eller endelig med henblik på nedsættelse af NH₃-niveauet i det vand, der anvendes i produktionen (800 mio. i form af tillægsinvesteringer).

Størrelsen af tillægsudgifterne til miljøinvesteringer, der overstiger dem, der er nødvendige, for at virksomheden blot efterkommer lovens mindstebestemmelser, begrundes i det foreliggende tilfælde først og fremmest med, at stålværket ligger midt i byen Trieste, hvilket gør det nødvendigt for Servola at foretage investeringer, der er langt større end dem, der ville være tilstrækkelige for at overholde de gældende miljøbestemmelser.

På baggrund af ovenstående betragtninger må det konkluderes, at selv om Servola for størstedelen af de anmeldte investeringers vedkommende ville have kunnet mindske omfanget ved blot at overholde de i den italienske lovgivning fastsatte miljøbestemmelser, kan størrelsen af de foreslåede støttebeløb ikke godkendes. Den angivne forhøjelse skal ikke, således som Italien foreslår, beregnes af de samlede investeringer, men kun af den del, der overstiger den investering, som er nødvendig for at overholde mindstebestemmelserne. Den offentlige støtte må således ikke overstige i alt 6,171 mia. ITL, eller støtte på 5,160 mia. (svarende til 30 % af investeringerne på 17,2 mia.) tillige med støtte på 1,011 mia. (svarende til 15 % af resterende investeringer på 6,740 mia.).

Kommissionen skal endelig bemærke, at der ikke i foreliggende tilfælde kan tillades nogen anden forhøjelse, idet der navnlig skal henvises til den, der gælder for SMV, eftersom Servola pr. 31. december 1997 havde 746 ansatte.

IV

Da de italienske myndigheders uigenkaldelige beslutning om at trække den støtte tilbage, der anfægtes af Kommissionen i dennes beslutning om procedurans

(¹) Grundprojekt 37 940
Ikke-omfattede investeringer – 14 000
I alt = 23 940.

iværksættelse, er taget til efterretning, vedrører nærværende beslutning udelukkende de resterende påtænkte offentlige finansielle støtteforanstaltninger, der ikke, eftersom de var blevet anset for forenelige med de EF-miljøbestemmelser, der var gældende på tidspunktet for anmeldelsen, var blevet anfægtet af Kommissionen —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De af regionen Friuli-Venezia Giulia påtænkte statsstøtteforanstaltninger til miljøinvesteringer til fordel for Servola SpA er op til et bruttobeløb på 6,171 mia. ITL forenelige med fællesmarkedet for kul og stål.

Artikel 2

Italien underretter inden to måneder efter meddelelsen af nærværende beslutning Kommissionen om, hvor megen støtte der effektivt ydes til Servola SpA, således at den kan efterse, at det angivne støttebeløb ikke overskrides.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen